

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

kan ikke have forværret Situationen, og det maa være rigtigt at henvise dertil. Derimod var Høstsituationen utrolig slet i Fjor. Jeg tror, det ærede Medlem er klar over, at Høstsituationen var 25 pCt. under Normalen, og det gør det vanskeligere, at det ikke alene var i Danmark, at vi havde en daarlig Høst, men i hele Verden. Derfor kan vi simpelt hen ikke købe Brødkorn, selv om vi staar og vifter med udenlandsk Valuta. Jeg kan fortælle det ærede Medlem, at vi har gjort os Anstrengelser for at købe australsk Hvede kontant for udenlandsk Valuta, men har ikke kunnet faa det. Vi har udført Bytteforretninger. Vi har byttet med Rusland, Amerika og Tyskland og fortsætter vore Anstrengelser i saa Henseende, men det ærede Medlem vil sikkert forstaa, at vi nu nærmer os Slutningen af det gamle Høstaaar, og at de Kornmængder, der falbydes i Verden, bliver færre og færre. Men de Anstrengelser, vi har udfoldet, har givet Resultat; vi har kunnet give ekstra Brødrationer de to foregaaende Kvartaler, og det ærede Medlem skulde have noteret med Tilfredshed, at jeg lovede, at det vil vi ogsaa gøre i dette Kvartal.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det sidste Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit til Handelsministeren og lyder saaledes:

Efter hvilke Retningslinier tildeles der Uniformer eller Stof til disse til de forskellige kvindelige Korps, som bærer Uniform under deres Arbejde?

Inger Gautier Schmit: Jeg skal indrømme, at den højtærede Handelsminister har en meget vanskelig Stilling i Tiden. Man siger jo, at en Skælm giver mere, end han har. Handelsministeren giver ikke mere, end han har at uddele, og det gælder derfor saa meget mere om, at Uddelingen bliver retfærdig, saa ingen føler sig forfordelt.

Udviklingen har medført, at der gennem Aarene er fremkommet flere og flere Kvindekors, der under Udførelsen af deres Arbejde bærer Uniform som et Mærke for det Arbejde, de staar i. Fra gammel Tid kender vi det for Sygeplejerskernes Vedkommende, og vi har i mange Aar haft Spejderkorps, Røde Kors o. s. v., og tidligere var der overhovedet ikke nogen som helst Vanskeligheder med Hensyn til, at disse Korps kunde optræde i Uniformer, der markerede

det Arbejde, de stod i. Under Krigen blev Danske Kvinders Beredskab oprettet, det omfattede 1945 ca. 40 000 Kvindemedlemmer, og efter Krigen fremstod nye Korps, jeg tænker her paa Red Barnet, Danmarks Lottekorps, Kvindelige Marinere og Hjemmefrontens Kvinder. Alle disse forskellige Korps vil naturligvis meget gerne komme i Betragtning ved Tildeling af Uniformer, thi det er meget vanskeligt at lede et saadant Arbejde, naar de ikke har Uniformer, som markerer, hvem de er, og hvad de tjener. Men jeg maa mene, at der fra Handelsministeriets Side — eller maaske er det fra Varedirektoratets Side — ikke er vist den tilstrækkelige Retfærdighed og Ligevægt i Bedømmelsen med Hensyn til, hvilket Korps der burde have og har faaet tildelt Stoffer eller Uniformer. Jeg vil saaledes nævne, at Røde Kors og Red Barnet optræder i meget smukke nye Uniformer, som jeg ved de har faaet efter Kapitulationen. Jeg kan nævne, at Danmarks Lottekorps og Hjemmefronten ogsaa har faaet tildelt Uniformer. Danske Kvinders Beredskab, som jo dog er autoriseret af Indenrigsministeriet, hvad der for Handelsministeriet maatte have en vis Vægt, idet det er placeret, som det er, skulde da være selvskrevet til at faa tildelt Stoffer eller Uniformer. For dette Korps's Vedkommende, Danske Kvinders Beredskab, har det ikke været muligt at opnaa nogen Tildeling, idet man bestandig har faaet Afslag fra Varedirektoratet. Jeg spørger derfor den højtærede Handelsminister, efter hvilke Retningslinier man gaar frem med den Tildeling, der paa disse Omraader finder Sted.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg forstaa, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit med sit Spørgsmaal specielt har tænkt paa Uniformer til Danmarks Lottekorps og Danske Kvinders Beredskab, og jeg kan straks sige, at det paa Grund af den vanskelige Forsyningssituation, særlig med Hensyn til Bomuldsvarer, ikke hidtil har været muligt at stille danske Bomuldsmetervarer til Raadighed for de to Organisationer til Brug ved Fremstilling af Uniformer. Det samme gælder i øvrigt for Spejderkorpserne, De unges Idræt og alle de øvrige Ungdoms- og Børneorganisationer, som normalt bruger Uniformer. Den danske Produktion paa dette Omraade af Bomuldsmetervarer af den Type, der er anvendelig til disse Formaal, er saa begrænset, at vi indtil i Dag har maattet reservere den til Arbejdstøj, Kitler og andre vigtige